

5 - Lo lop, la cabra e les cabridons

(Julie Romieu)

T 123

Ce conte paraît relativement courant dans la région. Nous en avons recueilli plusieurs dans nos différentes zones d'enquêtes et la R.C.P. Aubrac en donne quatre versions dont deux collectées dans l'Aveyron, une à Soulages Bonneval et l'autre à Prades (Cf : Tenèze Marie-Louise, Littérature orale narrative, in L'Aubrac, Tome V). Julie qui tient ce conte de sa famille en avait lu aussi des versions littéraires d'où une probable contamination entre les deux genres.

I aviá una cabra e aviá quatre o cinc cabridons polidons. Fasiá missant temps, aquò èra l'ivèrn. E alara lor disiá :

«Me cal anar quèrre per vos donar a manjar quand mèmes ! Mès durbiguètz pas se i a lo lop que rotla apr' aquí ! Ieu quand arribarai, dirai :

«Pòrte las plenas banetas de broquetas

Les plens pièjons de chichon

Las plenas patetas de fromajons !»»

E alara lo lop èra apr' aquí que tornejava, que sentiá bièn sur e alara seguèt pas partida que lo lop tusta a la pòrta :

«Pam pam !

- Qual i a aquí ?

*- Aquò es vòstra mamà que pòrta las plenas banetas de broquetas,
Lo plen pièjon de chichon,*

Las plenas patetas de fromajons !

- Aquò's pas la nòstra mamà que parla pus fin !»

Alara diguèt :

«Cossí far ? Me calrà anar far aplatir la lenga !»

Alara anèt veire lo fabre aval qu'èra en trèn de fargar, li diguèt pas per de que, diguèt se li podiá un pauc aplanir la lenga, la li far pus fina. E voilà que lo fabre se mesfisava pas, lo li faguèt, e tornèt partir. E tornèt far la mèma cançon.

«Aquò es la vòstra mamà que pòrta las plenas banetas de broquetas,

Les plens pièjons de chichon,

Las plenas patetas de fromajons !

Durbètz-me !»

Mès que les cabridons diguèron :

«Fasètz veire la pateta blanca !»

A lo lop aviá pas qu'una patassa negra. Alara tornèt partir.

«Cossí far ? I a lo molinièr alai ! Tèn, sabe cossí far ! Vau anar trempar la pata dins l'aiga e d' aquí dins lo sac de farina, aurai la pata plena de farina blanca e aurai la pata blanca pardí !»

E quò's aquò que faguèt. E tornèt partir, tornèt tustar a n' aquò dels cabridons :

«Cabridons ! Dubrètz-me !

- E qual es aquò ?

*- E quò's la mamà que vos pòrta de plenas banetas de broquetas,
De plens pièjons de chichon,*

De plenas patetas de fromajons !

- Fasètz veire la pateta blanca !»

Alara faguèt veire sa patassa blanca mès agachèron pas bièn, e alara li durbiguèron. Mas que... li agèron pas dubèrt que lo lop lor saltèt dessus e urosament que la cabreta aviá acabat de trabalhar e la cabreta juste arribava. Lo t'enforquèt ambe sas banas. Paure lop, lo te virèt dins lo pairòl que èra sul fuòc ambe d'aiga calda e lo t'escaldèt bogre... Enfin bòn, aquò s'acabèt atal e les cabridons tornèron sortir :

«Bè bè !»

dins "Contes e racontes de la ribièira d'Olt"
Anthologie du Conte populaire occitan (3)
Daniel Zoidal. COR.DAE La Talvera